

afhænde eller fra stedet fjerne sådanne planter eller plantedele, medmindre han dertil har modtaget skriftlig tilladelse fra tilsynet.

§ 6.

1. Erstatning ydes for det tab, der måtte opstå ved en påbudt tilintetgørelse af en afgrøde, såvel som for fremtidige afgrødetab, der af vedkommende ejer godtgøres at være en følge af de foretagne foranstaltninger.

2. Udlæg til bekæmpelsesmidler, såsom sprøjtevædske og desinfektionsmidler, kan godtgøres efter landbrugsministerens bestemmelse.

3. Ethvert krav om erstatning eller om godtgørelse for udlæg fortabes, hvis det ikke er fremsat over for ministeren inden 6 måneder, efter at skaden eller udlægget har fundet sted.

4. Opnås der ikke enighed mellem det offentlige og skadelidte om størrelsen af erstatningen, skal spørgsmålet, forinden det kan indbringes for domstolene, forelægges tre mænd, der vælges af henholdsvis ministeren, vedkommende amtmand og skadelidte.

5. Erstatning eller godtgørelse kan dog i intet tilfælde tilstås, såfremt den skadelidte ved overtrædelse af givne forholdsregler eller på anden måde selv har forårsaget skaden.

§ 7.

De udgifter, som i medfør af § 1, stk. 3, 1. pkt., § 2, stk. 2, eller § 3 pålægges vedkommende ejere, brugere, importører, eksportører eller kontrollerede virksomheder, men som ikke bliver betalt af disse, kan af det offentlige inddrives ved udpantning.

§ 8.

1. Overtrædelse af denne lov eller de i henhold til denne givne forskrifter straffes, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, med bøde eller hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder.

2. Sagerne behandles som politisager.

§ 9.

1. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 61 af 7. april 1899 om foranstaltninger mod oldenborrer og lov nr. 140 af 1. juli 1927 om bekæmpelse af smitsomme plantesygdomme og skadedyr.

2. De i medfør af lov nr. 140 af 1. juli 1927 udfærdigede bekendtgørelser forbliver i kraft, indtil de afløses af eller ophæves ved nye bekendtgørelser udfærdiget i medfør af nærværende lov, således at overtrædelser behandles efter reglerne i lovens § 8.

Bemærkninger til lovforslaget.

Grunden til, at nærværende forslag fremsættes, er, at den gamle „oldenborrelov“ (lov nr. 61 af 7. april 1899 om foranstaltninger mod oldenborrer) er så forældet, at den nu bør ophæves. Samtidig har man benyttet lejligheden til efter forhandling med plantesundhedsrådet og statens planteavlsudvalg at foretage en revision af lov nr. 140 af 1. juli 1927 om bekæmpelse af smitsomme plantesygdomme og skadedyr. Om nævnte lov skal oplyses følgende.

Da loven blev til og i mange år derefter, var der i det store og hele kun tale om foranstaltninger med hensyn til et meget begrænset antal plantesygdomme og skadedyr, hvoraf som de vigtigste kan nævnes kartoffelbrok, kartoffelål og koloradobille. Først efter den anden verdenskrig er der begyndt at ske væsentlige forandringer heri.

De i medfør af plantesygdomsloven truffne bestemmelser kan i korthed inddeles i 1) bestemmelser om importen, 2) bestemmelser om bekæmpelse af plantesygdomme og/eller forebyggelse af deres udbredelse her i landet og 3) bestemmelser om eksporten.

Bestemmelser om *indførsel* af planter og plantedele bygger på lovens § 1 og er fastsat ved bekendtgørelse nr. 149 af 27. april 1953 om indførsel af planter og plantedele m. m. med tillæg nr. 31 af 8. februar 1956. Herved er kredsen af de plantesygdomme og skadedyr, over for hvilke foranstaltningerne træffes, blevet udvidet meget væsentligt, nemlig nu over 20 plantesygdomme og skadedyr mod tidligere kun 3 (kartoffelål, kartoffelbrok og koloradobille). Til gengæld var de gamle bestemmelser i tidens løb blevet overordentlig rigoristiske,